

[Bolvig.]

men da netop naturinteresserne, som jeg sagde før, er af international karakter og værdi, kan jeg ikke se andet, end at det vil være rimeligt, at de forskellige naturinteresserede organisationer og foreninger også får sæde og mulighed for at give udtryk for deres synspunkter i det af ministeren foreslåede udvalg.

At gribe ind i naturen er farligt. Det er endog meget farligt, og der er ikke tvivl om, at når vi nu gør det, må vi følge udviklingen ganske nøje, således at vi sikrer os, at området ikke egentlig imod vores overbevisning fuldstændig skifter karakter. Jeg tror ligefrem, man skal designe området mellem de to diger, gennem udnyttelse af eksperter f. eks. på vildtbiologisk station, ligesom der ikke er den mindste tvivl om, at vi vil kunne få international ekspertviden og assistance fra The International Waterfowl Bureau og andre eksperter, som jo netop følger udviklingen bl. a. i det danske vadehavsområde med meget stor interesse.

Her har vi chancen for at skabe et enestående naturparadis, og det skal netop laves således, at det især tilgodeser de fuglearter, hvis hele tilværelse på træk fra nord til syd er afhængig af de store fødemuligheder, som netop findes i dette område.

Vi har altså i denne sag et ansvar ikke kun for vores eget lands befolkning, men et internationalt naturmæssigt ansvar, og derfor vil jeg bede ministeren om i meget høj grad at sikre, at de naturmæssige interesser tilgodeses.

Disse bemærkninger skal ikke betragtes som kritiske, men skal være en varm henstilling til ministeren fra et parti, der altså stiller sig positivt til nødvendigheden af at anlægge dette ydre dige.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkepartis ordfører i denne sag, hr. Chr. Christensen, er desværre ikke i stand til at være til stede, og jeg skal derfor sige følgende: Under debatten i folketinget 1975-76 om loven om forstærkning af Ribediget gik kristeligt folkeparti meget stærkt ind for bygningen af et fremskudt dige for Tønder Marsk, og vi ser med stor velvilje på det foreliggende lovforslag. Vi tror, at anlægget af et fremskudt dige vil give betydelig beskyttelse af Tønder Marsk og løse en del af indvandsproblemerne ved åudløbet, samtidig med at det inddæmmede område kan blive anvendt til landbrugsformål.

Forslagets bestemmelser om finansiering og drift af anlægget og byrder og kompetencefordelingen mellem stat, Sønderjyllands amtskommuner og Tønder og Højer kommuner og ejerne af de inddigede arealer forekommer os rimelige.

Det er en god begyndelse, der med dette forslag er taget til bedre sikring af den jyske vestkyst, men man må ikke glemme, at der findes strækninger længere nordpå, som også i høj grad trænger til sikring. Derfor må vi ikke stoppe op midt i bestræbelserne for at sikre den jyske vestkyst mod havet, vi må ikke standse med det forelagte projekt.

Vi kan tilsige en velvillig og hurtig behandling af det foreliggende lovforslag.

Alfred Hansen (DR):

Det er med tilfredshed, jeg må konstatere, at der nu fremsættes forslag til lov om et fremskudt dige for Tøndermarsken. Der er dog altid en betydelig grad af risiko ved at inddige et areal, som ikke alt sammen er digemodent. Erfaringerne viser, at når først et havdige er bygget og havvandet ikke længere kan oversvømme landet og dermed tilføre området slik, det vil sige jordpartikler, bliver den almindelige landsenkning i forhold til havet, som på dette område udgør ca. 20-30 cm for hvert århundrede, ikke afbødet af den hævnning, som sliklaget medfører. Derfor er enhver bygning af et havdige forbundet med den betydelige ulempe, at det inddigede areal ikke tilføres flere jordpartikler ved dagligt tidevand og flod. I dette tilfælde, hvor det drejer sig om en kombineret digesikring og etablering af reservoirer til opsamling af de til Vidåen strømmende vandmængder i en periode med pålandsstorm, så sluserne ved Højer må holdes lukkede i flere tidevandsperioder, stiller problemet sig anderledes ved bygningen af det fremskudte dige. Det er derfor ikke hensigten, at det indvundne, ikke digemodne land skal anvendes som landbrugsjord, men til omtalte reservoirer.

Hertil er det værd at bemærke, at reservoirkapaciteten skal være så stor, at vandstanden får en så lille stigning som overhovedet muligt i området. En for stor vandstigning af reservoiret i vandfuglenes yngletid vil kunne medføre, at megen, ja, måske et helt års yngel vil omkomme på grund af den stigende vandstand. Man kan ikke se bort fra, at det inddigede område, som antagelig vil blive bevokset med rørskov, vil tiltrække så mange ynglende vand-